

Sygn. I C 305/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Beata Kopania
Protokolant:	stażystka Agata Dauksza

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2020 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. G.

przeciwko M. M.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda J. G. na rzecz pozwanej M. M. 5 400,00 zł (pięć tysięcy czterysta złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej ustanowionego z urzędu;
3. nakazuje ściągnąć od powoda J. G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Słupsku kwotę 907,50 zł (dziewięćset siedem złotych 50/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

N. oryginałe właściwy podpis

Sygn. akt IC 305/16

UZASADNIENIE

Powód, J. G. wniósł przeciwko pozwanej, M. M. pozew z żądaniem zapłaty kwoty 178 000 zł. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16.01.2014r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu tytułem zwrotu uzyskanych bez podstawy prawnej kosztem powoda korzyści majątkowych w postaci spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...). H. (...) oraz wyposażenia w/w nieruchomości.

Pozwana, M. M. wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił:

Strony poznały się w 2007r., zaś od 2008r. były w nieformalnym związku.

Powód był wówczas w faktycznej separacji ze swoją małżonką - jego małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód w 2010r. Pozwana pozostawała w związku małżeńskim i wraz z mężem mieszkała w miejscowości W..

Od 2008r. strony zaczęły planować wspólną przyszłość, w tym wspólne zamieszkanie. Pozwana oświadczyła powodowi, że zamieszka z nim w mieszkaniu, które będzie „zapisane” na nią. Powód zaangażował się w poszukiwanie lokalu mieszkalnego do nabycia. Postanowił, że sprzeda swe nieruchomości położone w M. i za uzyskane środki pieniężne zakupi lokal mieszalny, w którym zamieszka razem z pozwaną.

Nie chciał kupować lokalu na siebie, bo miał zaległości alimentacyjne w kwocie ponad 20 000 zł. Z małżeństwa powoda pochodziło pięcioro dzieci, które aktualnie są w wieku 29 lat, 28 lat, 25 lat, 20 lat i 15 lat. Powód rozważał, aby mieszkanie zakupić na jego syna, P., ale pozwana nie godziła się na takie rozwiązanie, wskazując, że obawia się, że syn powoda w przyszłości „wygoni” ją z domu.

Ostatecznie strony wspólnie uzgodniły, że mieszkanie zostanie nabyta na ojca pozwanej, który następnie podaruje mieszkanie pozwanej. W ten sposób pozwana miała uzyskać gwarancję, że jeśli wyprowadzi się ona od swego męża z W. i stworzy związek z powodem, to będzie miała zapewnione na stałe potrzeby mieszkaniowe. Udział ojca pozwanej w planowanej transakcji był po to, by mąż pozwanej nie postawił jej zarzutu, iż zakupiła mieszkanie za środki pochodzące z majątku wspólnego małżonków.

Dowód: częściowo zeznania świadka J. Ł., k. 326, zeznania świadka K. G., k. 326 – 326v, zeznania świadka J. F., k. 327 – 327v, częściowo przesłuchanie powoda, k. 568v – 569, 570, częściowo przesłuchanie pozwanej, k. 570v.

W dniu 13.02.2009r. powód zbył G. B. i D. B. nieruchomość gruntową położoną w M., tj. działki nr (...) o powierzchni 9,79 ha.

W dniu 16.02.2009r. na konto bankowe powoda wpłynęła kwota 120 000 zł tytułem „wypłaty transzy kredytu na nieruchomość”, którego nadawcą był G. B..

Dowód: zaświadczenie bankowe z dnia 19.11.2013r., k. 24, odpis księgi wieczystej (...), k. 357 -359, zawiadomienie SR w K. z dnia 19.02.2009r., k. 360.

W dniu 29.05.2009r. powód zbył P. W. i M. K. nieruchomości położone w M., tj. niezabudowaną działkę o powierzchni 7,6800 ha oraz działkę zabudowaną domem mieszkalnym oraz budynkiem gospodarczym za łączną cenę 67.500zł.

W dniu zawarcia umowy otrzymał pieniądze od nabywców. Mówił im, że chce kupić mieszkanie.

Dowód: umowa kupna sprzedaży z dnia 24.03.2009r., k. 27 – 28, warunkowa umowa sprzedaży z dnia 30.04.2009r., k. 29 – 30, zeznania świadka J. F., k. 327 – 328, zeznania świadka, P. W., k. 328v - 329.

W momencie zbycia nieruchomości w M. była ona zamieszкана przez matkę powoda, jego ówczesną żonę oraz jego dzieci (**bezsporne**).

Powód poszukiwał mieszkania do zakupu. Uzyskał informację, że H. C. zamierza sprzedać własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...). Powód skontaktował się z nią i wraz z pozwaną przyjechał obejrzeć oferowane do sprzedaży mieszkanie.

Stronom spodobał się oglądany lokal i powód wręczył H. C. zaliczkę w kwocie 10 000 zł na poczet ceny, którą ustalono na kwotę 120 000 zł.

Powód mówił H. C., że chce sprzedać ziemię i tego tytułu będzie miał dalszą część pieniędzy na zakup mieszkania. Po kilku tygodniach poinformował zbywcę, że zgromadził resztę pieniędzy. Umówił wizytę u notariusza celem sfinalizowania transakcji na dzień 23.05.2009r.

Cenę za lokal strony wręczyły H. C. przed podpisaniem aktu notarialnego, w jej miejscu zamieszkania.

W umówionym dniu, u notariusza, powód poinformował H. C., że nabywcą lokalu będzie S. F. (1), albowiem powód jest w trakcie rozwodu. Było to dla zbywcy duże zaskoczenie. Powód przywiózł do notariusza S. F. (1) oraz pozwaną.

Dowód: częściowo zeznania świadka J. F., k. 328, zeznania świadka, H. C., k. 767v - 768, przesłuchanie powoda, k. 569 – 569v.

W dniu 23.05.2009r. H. C. sprzedała S. F. (1) własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...) za kwotę 120 000 zł.

Strony transakcji oświadczyły, że cena sprzedaży została uiszczona sprzedającemu przed podpisaniem aktu notarialnego.

Wynagrodzenie za czynności notarialne wynagrodzenie zapłaciła pozwana, przy czym pieniądze na ten cel wręczył jej powód w kancelarii notarialnej w dniu zawarcia umowy.

Dowód: umowa sprzedaży własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu z dnia 23.05.2009r., rep. A nr (...), k. 303 – 305, zeznania świadka, H. C., k. 767v - 768, przesłuchanie powoda, k. 569.

W tym samym dniu S. F. (1) darował własnościowo spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...) swej córce, M. M..

Dowód: umowa darowizny własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu z dnia 23.05.2009r., rep. A nr (...), k. 406 – 408, odpis (...), k. 8 – 13.

Pieniądze na zakup mieszkania pochodziły od powoda. To były pieniądze ze sprzedaży nieruchomości w M..

Dowód: zeznania świadka J. Ł., k. 325v, zeznania świadka J. F., k. 327v, zeznania świadka P. G., k. 433v – 434v, zeznania świadka, H. C., k. 767v, przesłuchanie powoda, k. 569v.

W nowonabytym lokalu zamieszkały strony oraz małoletnia córka pozwanej, D. i małoletni syn powoda, P.. Syn powoda przebywał tam około jednego roku, lecz z uwagi na liczne nieporozumienia ze stronami, opuścił to miejsce i zamieszkał u swej babci.

W momencie zakupu mieszkanie przy ul. (...) było w części umeblowane, a mianowicie w dużym pokoju pozostały meblościanka i ława, a w kuchni były meble, kuchenka, lodówka, okap, stolik i krzesło.

Do mieszkania zostały przywiezione z mieszkania pozwanej w W. dwa tapczany, sofa, dwa fotele, stolik pod TV, telewizor, dwa komputery, biurko, rozkładane łóżko i komoda. Komputer i telewizor należał do P. G. i wyposażenie to zabral ze sobą, gdy się wyprowadzał. P. G. zabral ze sobą również ławę rozkładaną i meblościankę z dużego pokoju, które wcześniej kupił od pozwanej.

Pozwana kupiła do mieszkania komplet wypoczynkowy, stół, 6 krzeseł. Nadto lodówka i pralka stanowiły jej własność.

Dowód: dowód zakupu z dnia 27.04.2009r. wraz z kartą gwarancyjną, k.80, dowód zakupu z dnia 02.08.2012r., k. 80, dowód zakupu z dnia 18.05.2013r., k. 80, częściowo zeznania świadka J. F., k. 328, zeznania świadka P. M., k. 329v, zeznania świadka D. M., k. 331- 331v, k. 333, zeznania świadka K. M., k. 333, częściowo zeznania świadka P. G., k. 433v, k. 434v.

W okresie 2011 – 2013 powód był dłużnikiem funduszu alimentacyjnego w kwocie około 18 000 zł. Nadto posiadał zadłużenie w T. – 1060 zł., (...) Bank SA – 13 000zł.

W okresie tworzenia związku z pozwaną powód nie miał stałego zatrudnienia. Pracował sezonowo, dorywczo. Przekazywał powódce kwotę 1 800 – 1 900 zł. na utrzymanie siebie i syna P.. Nie był zameldowany w lokalu przy ul. (...). H.(...).

Pozwana miała stałą pracę, lecz jej sytuacja finansowa nie była zbyt dobra. Nie posiadała oszczędności. Dla przykładu, na wesele swej córki, K. M. pożyczyła kwotę 5 000 zł.

Dowód: zawiadomienie o wszczęciu egzekucji, k. 21, 22, upomnienie (...) w K. z dnia 03.01.2013r., k. 23, zeznania świadka, E. M., k. 332v, przesłuchanie pozwanej, k. 571 – 571v

Strony nie tworzyły spokojnego związku. Powód uczęszczał na spotkania z kolegami, nie tłumaczył się pozwanej z tego, co robi. Pozwana miała do niego pretensje. Po około trzech latach wspólnego zamieszkania nieporozumienia między stronami zaczęły narastać. Pozwana zarzucała powodowi, iż utrzymuje relacje z innymi kobietami, że uczęszcza na imprezy. Znalazła list od więźniarki, którego treść wskazywała na bliskie relacje z powodem. Z tej przyczyny, pozwana kazała powodowi wyprowadzić się z mieszkania na ul. (...). (...). Powód wyprowadził się z mieszkania w październiku 2013r. i strony do siebie już nie powróciły.

W maju 2014r. powód wyjechał do Niemiec w celach zarobkowych i kontakt między stronami został zerwany. Pozwana prosiła powoda, by do niej powrócił. Powód odmówił. W sierpniu 2015r. związał się z nową partnerką. W lipcu 2016r. urodziło mu się dziecko. Powód nadal mieszka i pracuje w Niemczech.

Dowód: zdjęcia na fb, k. 76 – 79, zeznania świadka P. M., k. 329 – 329v, zeznania świadka D. M., k. 331- 331v, zeznania świadka K. M., k. 333, zeznania świadka P. G., k. 433v - 434, przesłuchanie powoda, k. 569 – 569v, przesłuchanie pozwanej, k. 571.

Pismem z dnia 12.12.2013r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 183 100 zł. tytułem zwrotu bezpodstawnego wzbogacenia, którego pozwana doznała w wyniku uzyskania własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...). (...), którego zakup sfinansował powód w kwocie 150 000 zł. wraz z wyposażeniem według wartości 33 000 zł.

Pozwana odmówiła powyższemu żądaniu, wskazując, że brak ku temu jakiejkolwiek podstawy.

Dowód: pismo powoda z dnia 12.12.2013r., k. 14, pismo pozwanej z dnia 16.01.2014r., k. 15 – 18.

Sąd zważył:

Powództwo jest niezasadne.

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy. Ich autentyczność nie była wzajemnie kwestionowana. Nadto, Sąd dał wiarę świadkom, J. F., H. C., P. W., P. G. i J. Ł., albowiem ich treść była spójna. Nadto znalazła potwierdzenie w dokumentach, w szczególności tych potwierdzających transakcje powoda polegające na sprzedaży nieruchomości w M. i tych potwierdzających nabycie lokalu położonego przy ul. (...). Była też zgodna z zasadami doświadczenia życiowego, o czym będzie mowa niżej. Sąd uznał za wiarygodne także zeznania świadków, D. M., P. M. i K. M.. W sposób zgodny przedstawiły one relacje między stronami oraz przyczynę rozpadu ich związku. Zeznania świadka, E. M. nie miały wpływu na wynik sporu.

Roszczenie powoda zostało oparte na instytucji bezpodstawnego wzbogacenia. Powód twierdzi bowiem, że pozwana wzbogaciła się kosztem majątku powoda, albowiem do jej majątku wszedł lokal mieszkalny położony w C. przy ul. (...) wraz z wyposażeniem, które to składniki zostały zakupione za środki finansowe powoda.

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 405 k.c., kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości.

Przesłankami powyższej instytucji są po pierwsze, uzyskanie przez daną osobę korzyści majątkowej kosztem innej osoby oraz, po drugie, brak podstawy prawnej do nabycia takiej korzyści.

Uzyskanie korzyści kosztem innej osoby oznacza, że ta sama przyczyna powoduje, że w majątku jednej osoby pojawia się korzyść, a druga osoba traci tę korzyść lub traci choćby hipotetyczną możliwość jej osiągnięcia. Brak podstawy prawnej uzyskania korzyści oznacza zaś sytuacje, w której przysporzenie korzyści nie ma oparcia w przepisie prawa, czynności prawnej, orzeczeniu sądu lub w decyzji innego organu.

Instytucja bezpodstawnego wzbogacenia znajduje zastosowanie m.in. w rozliczeniach majątkowych po zakończeniu konkubinatu.

W niniejszej sprawie, poza sporem jest, że strony tworzyły konkubinaty w latach 2008 - 2013. Twierdzenia stron są w tym zakresie zgodne, a nadto znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków.

Poza sporem jest również okoliczność, iż strony, w maju 2009r. zamieszkały wspólnie w lokalu mieszkalnym położonym w C. przy ul. (...). Dokumenty w postaci aktów notarialnych złożonych do akt sprawy wskazują, że własnościowe spółdzielcze prawo do powyższego lokalu zostało w dniu 23.05.2009r. zbyte przez H. C. na rzecz ojca pozwanej, S. F. (1) oraz, że tego samego dnia, S. F. (1) darował powyższe prawo swej córce, pozwanej, M. M..

Spór w sprawie sprowadza się do ustalenia, czy zakup mieszkania nastąpił za środki finansowe powoda, jeśli tak, to czy pozwana – będąca aktualnie właścicielką mieszkania położonego w C. przy ul. (...) , wzbogaciła się kosztem powoda oraz, czy było to wzbogacenie bez podstawy prawnej, zatem- czy zachodzi obowiązek zwrotu wartości tego wzbogacenia.

Materiał dowodowy przedstawiony przez powoda w postaci zeznań świadków, H. C., J. F., J. Ł., P. G. i P. W. oraz akty notarialne z dnia 24.03.2009r. i z dnia 23.05.2009r., a także zaświadczenie bankowe z dnia 19.11.2013r., odpis księgi wieczystej (...) oraz zawiadomienie SR w K. z dnia 19.02.2009r., pozwalają na wniosek, że twierdzenia powoda, że sprzedał nieruchomości w M., by za uzyskane pieniądze kupić własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...), są wiarygodne. Zbieżność czasowa pomiędzy sprzedażą nieruchomości w M. a zakupem nieruchomości w C. potwierdza powyższe. Nadto, świadek, H. C. zeznała, że powód informował ją, iż pieniądze na zakup lokalu będą pochodziły ze sprzedaży ziemi. Świadek, P. W. zeznał zaś, że powód, sprzedając ziemię w M., mówił, że chce kupić mieszkanie. Natomiast świadek, J. F. podał, że miał kontakt z powodem w czasie, gdy ten szukał kupców ziemi w M. oraz, gdy szukał do nabycia lokal mieszkalny, w którym mógłby zamieszkać z pozwaną, a także, że pieniądze ze sprzedaży ziemi przeznaczone zostały na zakup spornego lokalu. Świadek, J. Ł. podał zaś, że mówiło się, iż powód kupił mieszkanie w C. za ziemię w M..

Powyższe dowody są spójne. Pozwana nie przedstawiła dowodów, które skutecznie podważyłyby ich wiarygodność. Brak jest też materiału dowodowego, który potwierdzałyby twierdzenia pozwanej, jakoby S. F. (1) – ojciec pozwanej, dysponował środkami pieniężnymi w kwocie 120 000 zł na zakup lokalu. Zeznania pozwanej w powyższym zakresie są nielogiczne, niewiarygodne, sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Pozwana bowiem podała, że jej rodzice, pracując w PGR (matka jako sprzątaczką, a ojciec jako traktorzystą), zaoszczędzili środki pieniężne na zakup mieszkania. Twierdzenia te są gołosłowne. Ojciec pozwanej odmówił złożenia zeznań w tej sprawie, brak jest też jakichkolwiek dokumentów, np. wyciągów z banku, które wskazywałyby, że rodzice pozwanej rzeczywiście dysponowali w 2009r. tak znaczną sumą pieniędzy. Świadczenie zawnioskowane przez pozwaną nie dysponowali zaś wiedzą na temat możliwości zarobkowych S. N. marginesie podać należy, iż państwo F. mieli siedmioro dzieci, w tym pozwaną. Zatem trudno sobie nawet wyobrazić sobie, aby mogli poczynić oszczędności rzędu 120 000 zł. Pozwana wyjaśniała, że rodzice tylko jej darowali mieszkanie, a pozostałemu rodzeństwu pozwanej w przyszłości zapiszą mieszkanie, które aktualnie zajmują. Takie wyjaśnienia nie są również wiarygodne.

W konsekwencji powyższego, wobec spójnych dowodów strony powodowej, Sąd uznał, że pieniądze na zakup własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...) pochodziły od powoda.

Za pieniądze powoda zostało zakupione własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego, przy czym nabywcą tego prawa był S. F. (1). Ojciec pozwanej tego samego dnia podarował prawo swej córce, M. M.. Z wyjaśnień powoda wynika, że powyższy zabieg był uczyniony po to, by uniknąć ewentualnych roszczeń ówczesnego małżonka pozwanej o podział majątku wspólnego. W każdym razie, zamysł obu stron był taki, by pozwana stała się właścicielką spornego lokalu. Zbieżność czasowa nabycia lokalu przez S. F. (1), a następnie darowania tego lokalu pozwanej (tego samego dnia), przemawia za wiarygodnością wyjaśnień powoda. Strony w 2009r. tworzyły związek konkubencki i chciały razem mieszkać. Pozwana chciała mieć zapewnione prawo do nabywanego lokalu i czynności notarialne z dnia 23.05.2009r. stanowiły realizację zamysłu stron.

Powyższe okoliczności nie wystarczają jednak do uwzględnienia powództwa. Brak jest bowiem podstaw do uznania, że pozwana uzyskała korzyść majątkową kosztem powoda bez podstawy prawnej. Powód chciał kupić mieszkanie, chciał, by nabycie nastąpiło do majątku pozwanej, tak też się stało. W tym czasie miał długi, w szczególności wobec funduszu alimentacyjnego, zatem był zainteresowany tym, by mieszkanie nie stanowiło jego własności. Pozwana nabyła własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu w oparciu o ważną czynność prawną, tj. w oparciu o umowę darowizny zawartą pomiędzy nią a jej ojcem. Powód popierał tę transakcję i wspierał ją. Przekazał pieniądze na jej realizację, przywiózł pozwaną i jej ojca do notariusza. Zatem twierdzenia o bezpodstawnym wzbogaceniu nie są zasadne.

Zaistniałą sytuację można ocenić pod kątem świadczenia nienależnego, tj. świadczenia „pośrednio”, tj. z udziałem S. F. (2), spełnionego na majątek pozwanej.

Świadczenie nienależne jest szczególnym rodzajem bezpodstawnego wzbogacenia. Użycie określenia „świadczenie” oznacza, że wspólną cechą jest tu uzyskanie korzyści cudzym kosztem w wykonaniu zobowiązania.

W myśl art. 410 § 2 k.c. świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia.

W niniejszej sprawie Sąd dokonał oceny żądania również pod kątem ustalenia, czy być może nastąpiły okoliczności nieosiągnięcia celu świadczenia.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego spotyka się koncepcję, iż instytucja nieosiągnięcia zamierzonego celu świadczenia występować może w rozliczeniach pomiędzy osobami będącymi wcześniej w związkach partnerskich, tj. w sporach po rozejściu się osób pozostających w tzw. nieformalnym związku partnerskim. Według tezy wyroku Sądu Najwyższego z 12 stycznia 2006 r., (...), LexPolonica nr 397990 (MoP 2006, nr 4, s. 172): „Istnieje możliwość odzyskania podarowanych w trakcie trwania nieformalnego związku pieniędzy i przedmiotów wartościowych. (...) musi jednak udowodnić, że druga osoba dawała mu podstawy do stwierdzenia, iż związek będzie trwał dłużej”.

W uzasadnieniu wyroku z 12 stycznia 2006 r., (...) (LexPolonica nr 399418 (OSNC 2006, nr 10, poz. 170; OSP 2006, nr 10, poz. 113) Sąd Najwyższy wskazał, że porozumienie stron, będące przesłanką żądania zwrotu świadczenia w związku z nieosiągnięciem zamierzonego celu, dotyczyć może tylko samej podstawy świadczenia, a nie jego ewentualnego zwrotu (art. 410 § 2 k.c.). Wskazał, że instytucji z art. 410 § 2 k.c. może skorzystać osoba, którą z odbiorcą świadczenia (accipiens) nie łączy taki stosunek obligacyjny, z którego obowiązek świadczenia wynika, a ponadto, że przyjmujący świadczenie nie jest, ani po otrzymaniu świadczenia, ani też nie był wcześniej zobowiązany do spełnienia oczekiwanego od niego świadczenia. Najistotniejszego jednak znaczenia nabiera kwestia dotycząca porozumienia stron.

Sąd Najwyższy wskazał, że porozumieniem stron powinna być objęta podstawa świadczenia w tym sensie, że odbiorca świadczenia powinien znać cel świadczącego i przez przyjęcie świadczenia dać wyraz, że go aprobuje. Nie jest to jednak porozumienie składające się na treść czynności prawnej, lecz jest to porozumienie tylko co do podstawy prawnej świadczenia. Gdyby porozumienie takie miało stanowić czynność prawną, to w razie nieosiągnięcia celu zastosowanie

powinny znaleźć przepisy o odpowiedzialności za niewykonanie zobowiązania, a nie przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu. Strony zatem nie muszą zawierać porozumienia (umowy) co do zwrotu świadczenia, skoro zwrot ten możliwy jest na podstawie art. 410 § 2 k.c.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy stwierdzić należy, że z przesłuchania stron wynika, iż nie było między stronami rozmów na temat sformalizowania związku. Powód nie oświadczył się pozwanej, pozwana nie podejmowała czynności związanych z rozwiązaniem swego małżeństwa. Powód nie oczekiwał tego od niej. Strony nie podejmowały próby scementowania ich związku. Nadto, od 2012 r. pojawiły się między nimi nieporozumienia, które pogłębiały się. Powód, wskazał, że pozwana w październiku 2013r. kazała mu wyprowadzić z mieszkania przy ul. (...) i powód to od razu uczynił. Nie podejmował próby powrotu do mieszkania, do związku. Odrzucił propozycję pozwanej, by strony powróciły do bliskich relacji. W 2014r. powód wyjechał do Niemiec, a w 2015r. był już w nowym związku.

Brak było między stronami porozumienia, że związek stron będzie stały i stabilny. Pozwana na czas nabycia spornego mieszkania była zamężna (małżeństwo pozwanej zostało rozwiązane dopiero w 2017r.), powód również był żonaty. Decyzja powoda o przekazaniu pieniędzy na zakup mieszkania była w części emocjonalna, gdyż wynikała z zauroczenia pozwaną, a w części obliczona na uniknięcie odpowiedzialności za długi, które w 2009r. przekraczały kwotę 20 000 zł. Decyzja powoda była ryzykowna. Nie zabezpieczył swych praw w żaden sposób, nie został nawet zameldowany w spornym lokalu. Powyższe prowadzi do wniosku, że powód nie oczekiwał od pozwanej stworzenia stałego, wieloletniego związku, nie oczekiwał też od pozwanej gwarancji stworzenia takiego związku.

Celem świadczenia, którego zwrotu żąda powód, było nabycie mieszkania dla pozwanej oraz wspólne zamieszkanie stron, będących wówczas w związku konkubenckim. Cel ten został osiągnięty. Późniejsze zachowanie stron, w szczególności powoda, który z własnej winy nie kontynuował relacji z pozwaną, nie może prowadzić do wniosku, iż przekazanie kwoty 120 000 zł. na zakup mieszkania to świadczenie nienależne.

Wobec braku podstaw do uznania, iż w sprawie zachodzi bezpodstawne wzbogacenie, zbędne stało się ustalenie aktualnej wartości własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...). Dlatego też Sąd pominął wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny nieruchomości.

W zakresie bezpodstawnego wzbogacenia pozwanej kosztem powoda, które miało nastąpić poprzez przekazanie kwoty 11000 zł na zakup 3 komputerów oraz 2 telewizorów, kwoty 5000 zł na zakup kompletu wypoczynkowego składającego się ze stołu i 6 krzeseł, kwoty 3000 zł na zakup ławy rozkładanej i mebli do salonu, kwoty 2000 zł na zakup 2 kanap, kwoty 2000 zł na zakup mebli do pokoju oraz paneli, a także kwoty 5000 zł na zakup lodówki, pralki i kuchenki, to wskazać należy, że powód nie wykazał, aby pozwanej przekazywał pieniądze na zakup powyższych ruchomości. Nadto z zeznań świadków, D. M. orz P. G. wynika, że każdy z nich był właścicielem jednego z komputerów. Świadkowie, D. M. oraz P. M. zeznały, że dwa tapczany, sofa, dwa fotele, stolik pod TV, telewizor, biurko, rozkładane łóżko i komoda, zostały przywiezione z W. do nowego mieszkania, zaś nowe mieszkanie było w części umeblowane, tj. w dużym pokoju pozostały meblościanka i ława, a w kuchni były meble, kuchenka, lodówka, okap, stolik i krzesło.

W tym stanie rzeczy, Sąd uznał, że powód nie wykazał, aby wymienione przez niego ruchomości zostały nabyte za środki pieniężne pochodzące od powoda oraz by zaistniały przesłanki bezpodstawnego wzbogacenia po stronie pozwanej kosztem majątku powoda.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd oddalił powództwo, mając na uwadze wniosek, iż powód nie wykazał przesłanek z art. 405 i nast. kc.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 par 1 i par 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z par 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, mając na uwadze, iż powód przegrał niniejszy spór, przy czym Sąd omyłkowo zamiast kwoty 3 600 zł. zasądził kwotę 5. 400 zł (pkt 2 senetncji). Podkreślić należy, że

koszty zasądzone na rzecz pozwanej to w całości koszty wynagrodzenia fachowego pełnomocnika ustanowionego dla pozwanej z urzędu i koszty te winny być rozliczone przez pozwaną z fachowym pełnomocnikiem.

W punkcie trzecim sentencji Sąd, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, orzekł o wydatkach poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa, a związanych ze stawiennictwem na rozprawie świadków. Wydatki te wyniosły w sumie 907,50 zł.

N. oryginale właściwy podpis